

Olvasóközösségek első találkozója Marosvásárhelyen

Iránytűk és élménycserék

Fotó: Nagy Tibor

Talán nem minden könyvszerető marosvásárhelyi tudja, hogy a városban számos olvasóklub működik, amelyeknek tagjai szabadon megoszthatják egymással az írott szó világában szerzett élményeiket. A múlt héten a Bolyai utcai Gemma könyvesboltban zajlott találkozón kiderült, hogy az ismertebb olvasóközösségek mellett olyanok is vannak, amelyek nemigen hallatnak magukról a nyilvánosság előtt.

Nagy Székely Ildikó

Az együttlét tapasztalatairól Szabó (Brassai) Eszter főszerzővel, az Okulusz könyvklub vezetőjével beszélgettünk.

– Első alkalommal szervezted meg az olvasóklubok, -közösségek találkozóját. Mekkora volt az érdeklődés a kezdeményezés iránt?

– Elég sok – szám szerint hat – könyvklub képviseltette a találkozón. A vásárhelyi Kalot két csoportjából, a Gemma könyvklubtól,

(Folytatás a 2. oldalon)

Ne feledje
idejében
megújítani
előfizetését!
Ha előfizet,
biztosan
kézhez kapja,
féláron!

Már nem közös?

Markó Béla szép, új kötetének címében nincs kérdőjel, ezt recenzensként önhatalmúlag biggyesztettem a szerzői kijelentés végére, hiszen ha a versekben annyi a kimondott és kimondatlan kérdés, akkor a szentenciaként értelmezhető mondat is megkérdőjelezhető.

3.

Erdélyiek főszerepben

Múlt héten még mindig Budapest két csúcskiállítása – a Csontváry 170 a Szépművészeti Múzeumban és a Gulácsy. Na' Conxypan hercege a Magyar Nemzeti Galériában – vonzotta a legtöbb kül- és belföldi érdeklődőt.

4.

A táj vonzáskörében

Schneller Mária hazatért. Megtévesztő a kijelentés, nyilván jelképesen értendő, hiszen a művész közelebbi és fél évtizede Marosvásárhelyen él, fest, alkot, festményeivel csoportos kiállításokon találkozhatnak a művészetkedvelők, és ő is magáénak vallja ezt a várost.

5.

OPTICA OPTOFARM

A látás szakértője

Az Optika Optofarm újabb akciót hirdet minden

nyugdíjas ügyfele számára:

50%-os kedvezményel

kaphatók a közellátó műanyag monofokális lencsék

2023. június 30-ig.

Keressen minket

Marosvásárhelyen, Szászrégenben és Szovátán!

Előjegyzésért hívja a **0265-212-304-es** telefonszámot!

ETIKETT

ALULNÉZET

Horváth Szekeres István karikatúrás

CCCCCCCCCCCC

JÚNIUS

17., szombat

A Nap kel
5 óra 29 perckor,
lenyugszik
21 óra 17 perckor.
Az év 168. napja,
hátravan 197 nap.

Isten éltesse!

Ma LAURA és ALIDA, holnap ARNOLD és LEVENTE napja.
ARNOLD: germán eredetű, elemeinek jelentése: sas + uralkodó.
LEVENTE: régi magyar személynév, amely a lenni igét hordozza magában. Árpád fejedelem fiát hívták így.

IDŐJÁRÁS

Zápor előfordulhat

Hőmérséklet:
max. 23 °C
min. 16 °C

VALUTAÁRFOLYAM
BNR – 2023. június 16.

1 EUR	4,9604
1 USD	4,5317
100 HUF	1,3249
1 g ARANY	286,1456

ELŐFIZETÉS A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!
Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népújság szerkesztőségében:
Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám,
2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között,
szombat – vasárnap zárva. Tel. 0265/268-854.

Iránytűk és élménycserék

(Folytatás az 1. oldalról)
az Anya olvas közösségtől, a gyula-
kúti READÉrcektől és a nyáradsze-
redai könyvklubtól is jöttek tagok,
és közben kiderült, hogy még egy
csomó ilyen közösség működik
Marosvásárhelyen. Az együttléte-
t nem kizárólag klubok, csoportok
számára szerveztük, így olyan ér-
deklődők is érkeztek, akik egyik kö-
zösségnek sem tagjai, de az elkövetkezőkben lehet, hogy csatlakozni fognak valamelyik csoport-
hoz. Ugyanakkor felmerült annak a
lehetősége, hogy a Kalot egy har-
madik csoportot is indít.

Igényes és/vagy könnyen fogyasztható?

– Milyen témáról esett szó a találkozáson?
– Kicsit lazábbra terveztük az

együttléte, ennek ellenére több iz-
galmas témában is el tudtunk mély-
lyülni. Első körben egy játékos be-
mutatkozásra hívtuk a jelenlevőket,
utána pedig arról kezdtünk beszél-
getni, hogy mi az akadályunk annak,
hogy valaki elkezdjen egy olvasó-
csoportba járni, illetve milyen felelő-
sége van egy csoportvezetőnek,
mit kell figyelembe vennie, továbbá
mennyire tárulkozzon ki egy résztvevő
egy könyv kapcsán. Ami engem illet,
alapvetően arra voltam kíváncsi,
hogy miért járunk egyáltalán könyv-
klubba.

– Erről milyen válaszok születtek?

– Nagyon különbözőek, mert kiderült,
hogy minden csoport teljesen másként
működik. Van, ahol a magas irodalmat
helyezik előnybe,

oda már úgy jönnek a tagok, hogy ezt tudják, és azt szeretnék, hogy a klasszikus vagy kortárs szépirodalmat jobban megértsék, vagy azt értsek meg, hogy miért nem értik. Ugyanakkor vegyesen válogató közösségek is vannak, amelyekben a csoportvezető szeretne minden tag-
nak legalább egy olyan könyvet ajánlani, amihez kapcsolódni tud. Egyes helyeken az is szempont, hogy az olvasmány ne legyen megterhelő a tagok számára. Ennek kapcsán arról is kialakult egy érdekes párbeszéd, hogy inkább a közösségnek tegyen szívességet a csoportvezető, vagy próbáljon meg utat mutatni az igényesebb irodalom felé.

– Sikerült-e közös nevezőre jutni?

– Nem igazán. Én úgy gondolom, ha valaki elindít egy ilyen csoportot, és ezzel több személyt megmozgat, nagyon fontos, hogy odafigyeljen arra, hogy ne csak népszerű legyen a választott mű, hanem valami pluszt is adjon. A könnyeb-

ben olvasható könyvek között is vannak olyanok, amelyek az emberekre, a hétköznapjainkra szólnak, de kicsit igényesebben vannak megírva.

Az intim közeg fontossága és a Könyvboy tapasztalata

– Említetted, hogy az is megfogalmazódott, hogy egyesek miért nem járnak könyvklubba.

– Ebben az is közrejátszik, hogy az olvasás sokak számára egy intim foglalkozás, és éppen ezért nem feltétlenül szeretnek beszélni a könyvekről. A nagyobb csoportokban, ahol rendszerint van néhány hangadó, a többiek meg hallgatnak, egy visszafogottabb személy kicsit kényelmetlenül érezheti magát. A Kalot csoportvezetője, Szabó Csenge elmondta, hogy a kiscsoportokban azok a tagok is felszólalnak, akik egy nagyobb társaságban nem mernek, és nagyon fontos, hogy az olvasókluboknak legyen egy intim közegük, ahol tényleg azt érezzük, hogy nyugodtan kimondhatjuk a véleményünket.

– Inkább milyen célcsoportokat vonzanak be ezek a klubok?

– Kialakult egy eléggé klisés vélemény arról, hogy ezeken a helyeken ráérő anyukák ülnek össze, hogy egy pohár bor mellett „elkacarásszák” az olvasmányélményeiket. A találkozón egyértelművé vált, hogy egyáltalán nem ez történik. Van, aki nagyon tematikussá teszi, igazi eseményé alakítja az együttléteket, a Gemma könyvklubnál például előadás-hangulata van az eszmecsere mellett, amit rendszerint ketten vezetnek. A kalotosok sokkal intímabb, lazább atmoszférát teremtenek, például egy kocsmában ülnek össze egy sör mellett. Visszatérve a gondolatom elejére, ezeknek a sztereotípiáknak kell kicsit „neki-menni”, hogy valósan lássák a dolgokat az emberek. Amúgy tényleg főként nők járnak olvasóközösségekbe, de a Kalotnak például férfi-tagjai is vannak. Nemrég létezett egy privát férfi olvasóközösség, a Könyvboy, amit a férjem, B. Szabó

Zsolt indított, és neki például az volt a tapasztalata, hogy rengeteg könyvszerető férfi van, csak nem találják meg azt a formát, ahogy megnyílhatnának, hogy az olvasmányaikról beszéljenek. Ami az életkor szerinti jelenlétet illeti, a huszonévesektől az idősekig szinte minden korosztályból találhatunk könyvklubba járókat. Ezt leginkább a Gemmánál tapasztaltam, ahol számomra élményszerűen találkoztak a generációs különbségekből adódó véleménykülönbségek.

– Mi a helyzet az ifjabb korosztállyal?

– Nagyon sokáig kerestem ezt a fiatal közeget itt, Vásárhelyen, és valahogy nem sikerült eljutnom hozzájuk, a találkozón azonban ebből a korosztályból is voltak érdeklődők, akik még nem tartoznak egy csoporthoz sem. Ami a gyerekeket illeti, ők igenis olvasnak, csak egyszerűen nincs idejük az iskola mellett ilyen rendezvényekre járni. Én rendszeresen tartottam osztályokban könyvklubos foglalkozásokat, és azt nagyon szerettem, volt, aki még a fociedzésről is lemondott érte.

Lesz folytatás

– Inkább a klasszikus vagy a kortárs irodalom kerül középpontba az olvasóközösségekben?

– Utóbbi, és ez az Okulusznál is így van. Ennek nem az az oka, hogy nem szeretjük a klasszikus irodalmat, de olyan sok regény jelenik meg napjainkban, hogy szükséges ezeken belül irányt mutatni, különben könnyen elvesztődik az olvasó a hatalmas kínálatban.

– Tervezel-e újabb találkozót?

– Mindenképpen, mert egyértelműen van rá igény. Sokan úgy tartják, hogy Marosvásárhely a széthúzás városa, ahol mindenki elszigetelődve teszi a dolgát, de az ilyen alkalmakon kiderül, hogy vannak csoportok, amelyeknek tagjai azt mondják: kíváncsi vagyok a másira, tanulni akarok tőle. Eppen ezért nagy butaság lenne nem folytatni ezt a kezdeményezést.

Fotó: Nagy Tibor

NÉPÚJSÁG
ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroska, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁM-LAPTERJESZTÉS:** Madaras Éva Adrienn. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emilia.
Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujasg.ro.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujasg.ro **E-mail:** nepujasg@e-nepujasg.ro
Telefon: titkárság: 0265-266-780 és tel/fax: 0265-266-270. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben: 0728-082-259.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15 óra, péntek: 9–14 óra, szombat, vasárnap: zárva.

642357800076

ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

SZERKESZTI:

NAGY MIKLÓS KUND

1589. sz., 2023. június 17.

Markó Béla

Már nem közös

Úgy kezdődött, hogy ez a harc lesz a végső. Készültünk egy közös küzdelemre, próbáltuk csattogtatni a tornacipőnket a fellobogózott kisváros szürke kockakövein. Ahogy a rézfúvósok kiűzték a múltat a legsötétebb zugokból is. Egyetértően rezegtek az ablaküvegek és az izgatottan várakozó söröskorsók. Föl, föl! Mindig csak föl! Szünet nélkül. Hiszen a győzelem napjai jöttek. Aztán mégsem. Nem az a harc volt a végső. Sok-sok végső harcunk abbamaradt azóta. Ma már legfeljebb csak annyi, hogy: ez az arc lesz a végső. Nem paródia. Súly. Tét. Ok. Cél. Lent. Fent. Csend. Föld. Ég. Egyedül. Már nem közös, nem lobogó, nem zeng. Tükörbe nézek hosszan. Hiába. Ez sem igaz még. Nap mint nap folytatódik minden. Talán a tűz majd. Madarak csöre. Gyökerek. Férgek.

Ujjvárossy László Napkezek című kiállításának egy részlete a budapesti Műcsarnok#Box galériából

Fotó: NMK

Már nem közös?

Nagy Miklós Kund

Markó Béla szép, új kötetének* címében nincs kérdőjel, ezt recenzensként önhatalmúlag biggyesztettem a szerzői kijelentés végére, hiszen ha a versekben annyi a kimondott és kimondatlan kérdés, akkor a szentenciaként értelmezhető mondat is megkérdőjelezhető. Jól érthető persze, mire gondol a költő: a nagypolitikai éveket követően gazdagon felbuzogó lírájában egyre gyakoribb „apróságok”, verssé formálódó régi, gyermekkori emlékek személyességük miatt talán nem tűnhetnek közösséginek, de bizony azok, mindannyiunkat, s ekképpen a nagyközönséget foglalkoztató életérzéseket tudatosítanak az olvasókban. Ezt az egy nemzedékkel előtte járó, szintén kisvárosban, de nem székelyföldiben felnőtt alulírott maga is meggyőződéssel tanúsíthatja. És még sok egyebet, ami ebben a rendkívül sokszínű jelentkező egyediségben kétségtelen közösségi empátiát felmutatva összegzi az általa, általunk átélteket. Amiknek egy része mára már történelemmé vált. És ki tudja, hova vezet.

Várható volt a könyv megjelenése, a Kalligram 2015-től évente kiad egy Markó-kötetet, hol esszé-, publicisztika-, hol pedig versgyűjteményt, teheti, hiszen kifelé, a világra és befelé, önmagára is folyamatosan figyelő, termékeny és fáradhatatlan szerzőről van szó, akinek ezeket az újdonságait mindig nagy érdeklődéssel várja az irodalmi közvélemény. A kiadó művelte műfaji vetésforgó szerint most a líra volt soron. Nyilván Markó publicisztikájából is bőven lehetett volna válogatni. De a szerző lírikus énje hetvenen túl is olyan intenzitással és markánsan (markósan) kér szót, hogy attól nem lehet eltekin-

teni. Félre ne értsük, nem rámenősen, nem hivalkodón, ellenkezőleg, a sokat tapasztaltak csendes bölcsességével, az elvesző értékek, sorsformáló háttérjelenségek felismeréséből fakadó tudás, az emberség meggyőző erejével. Kétségeit, bizonytalanságait sem hallgatja el, olykor rezignáltság is kiérződhet szavaiból, de amit mond, és ahogy mondja, arra oda kell figyelni. „Lehet, hogy most azt élem meg a versben, amit politikusként háttérbe kellett szorítanom” – mondja könyve kapcsán egy interjúban. „A gyerekkort próbálom versben visszahozni, szembesíteni azzal, aki most vagyok.” Meg sok egyebet, olyan életmozzanatokot, köznap dolgokat, eseményeket, amelyek mellett legtöbbször

közömbösen elmegyünk, ő viszont meglátja bennük a „csodát”, kiszűri belőlük a tanulságot, megpróbálja rányitni szemünket arra, ami igazán fontos a világban. A 2021–22-es évekből kötetbe emelt 82 vers egésze, de mindenik külön-külön is látni, érteni, érezni tanít, anélkül, hogy a kioktatás leghalványabb jeleit is felfedezhetnénk bennük. A költő mindenben észreveszi azt, ami érték, amiben valamilyen megszívlelendő, jelképes történet rejlik, ami a maradandóságra utal. Az idő telével egyre fontosabbá vált számára a vers, akkor is, ha tudja, „nem való már ebben a korban”. Az a líra, amelyben „Túl sok az elágyulás. Titkolni való áhítat”, nem az Aranyféle Öszikék életkorába való. A kötetet mégis

a Könyörgés a versért nyitja, amelyben kendőzetlenül felvállalja a fohász bensőségességét: „O, adj nekem/ ilyen verset, Istenem! Legyek még költő/ egy ideig. Vagy legalább higgyem, ez a vers.” És még tovább: „Hagyd meg nekem még a gyermekkor/ kegyetlenségét! Az igazi költészetet.” Igen, apróságok, váratlan pillanatok is képesek felidézni az életre eszmélés, a beérés korát, gyakran kísérti a „mintha érzés” (Déja vu), noha nem felejtheti, ma már számára is inkább az jellemző, hogy „Egyre kevesebb megismerés./ Egyre több emlékezés. Hiszen nemcsak/ az életedet kell felépitened, hanem/ előbb-utóbb a halálotat is.”

Ezt az életérzést nem csak az egyéni életkor diktálja. A mai világ olyan, hogy mindenben bizonytalanná váltunk. A kötetben természetesen benne van a járvány meg minden más lehetséges borzalom iszonya is, mindenekelőtt a két világháború és a napjainkban zajló orosz–ukrán szörnyűségek lelki, költői lenyomata. Megrendítőek az utolsó fejezet, a Fűcsomók versei. Azokból még egyértelműben leszűrhető, miért ez lett a kötet cím, miért alakult úgy az életünk, hogy „Már nem közös, nem lobogó, nem zeng.” S nincs általánosan érvényes jelszó. Markó Béla versei viszont érthetőek mindenki számára. Mondatai egyszerűek, pontosak, szikárok, félreérthetetlenek. Akár prózának is beillenének, ha nem lennének jól kimérten feszesre tördelve, értelmi ütemezésre, érzelmi hullámvázra, megannyi éltető szívdobbanásra ritmizálva. Olyan versválogatássá nemesedve, amely hosszasan és mélyen visszhangzik az olvasóban.

A költő a 28. Marosvásárhelyi Nemzetközi Könyvvásár színpadán

Forrás: a könyvvásár honlapja

* Markó Béla: *Már nem közös. Versek 2021–2022, Kalligram, Budapest, 2023*

Erdélyiek főszerepben

Múlt héten még mindig Budapest két csúskiállítását – a Csontváry 170 a Szépművészeti Múzeumban és a Gulácsy. Na'Conxypan hercege a Magyar Nemzeti Galériában – vonzotta a legtöbb kül- és belföldi érdeklődőt, de akinek több ideje volt böklászni a fővárosi tárlatok rengetegében, meglepődve tapasztalhatta, milyen jelentős, mennyire hangsúlyos az erdélyi művészek jelenléte az ottani kiállításokban. Magam egy héten át többfelé megfordultam, számos kiállítást felkerestem, és ismételt jöleső érzéssel nyugtáztam, szinte felbecsülhetetlen a marosvásárhelyi művészeti középiskola és a kolozsvári képzőművészeti egyetem hozzájárulása a

felsorolás, mindenki kiállítás kiemelt figyelmet érdemel. A Pesti Vigadóban például a *Diénes Attiláé*. A hosszú ideje Magyarországon élő vásárhelyi szobrász a Magyar Művészeti Akadémia pompás székhelyének földszintjén és alagsorában kelt rendhagyó benyomást a *Meditációs hely* című szoborválogatásával. Hatalmas életműve minden aspektusát felmutatja a 80 éves, fiatalos alkotó. Fában, kőben, fémben rajzolódik ki mindaz, amit sajátos testet, formákat öltő szelleme elővarázsolt. Mindebből nemrég a marosvásárhelyi Bernády Házban is sok mindent felmutatott a szobrász.

Hasonlóan vezethetem fel a másik fontos tárlatot, amely a Ma-

fel az ember és a természet interakciójának lehetséges alkotói vetületeit. A múzeum kupolaterében, illetve az azt övező csarnokrészen rendkívül látványos és változatos formában, anyagban, műfaji és konceptuális megközelítésben szemléltetik a természetközeli művészetszemlélet kiteljesedését. Ottjártamkor középiskolások árasztották el a teret, érdekes volt megfigyelni, miképpen reagálnak az egyszerű vagy éppen bonyolultan összetett installációkra, a szokatlan, mégis ismerősnek tűnő szoborszerű munkákra, a felnagyított fotókra. A kiállítók kaptak hideget, meleget, de jólesett volna nekik, ha érzékelik a reakciókat. Mindenki kiállító neve ismerős cseng Erdélyben, többen a magyar művészet élvonalába tartoznak, maradunk ezúttal a nálunk gyakrabban megforduló alkotóknál. Diénes Attila is köztük van, de ha MAMÚ, akkor *Elekes Károly* mindenképpen említendő. És a fiatalabbak: *Erőss István, Ferencz Zoltán, Kovács Kinga, Pető Hunor, Pokorny Attila*.

Pokorny nagyon aktív. Egyre-másra érkeznek újdonságairól a hírek. Már el is küldte meghívóját, amely az *Avaritanc* című tárlatnyitójára szólít. Szabadtéri kiállítás lesz a Szentendrei Régi Művésztelep kertjében. Wehner Tibor művészettörténész nyitja meg június 22-én. Július 3-tól pedig már a szárhegyi nemzetközi alkotótáborba várják Pokorny Attilát. A geryeszegi Kastélypark Művésztelep a jelek szerint idén nem fogad vendégeket, a várható felújító munkálatok nem teszik ezt lehetővé.

De maradunk a kiállításoknál. A *Munkácsy-díj 2023* című tárlat június 8-tól a Hegyvidék Galériában mutat be válogatást a rangos kitüntetést idéntől magukénak tudó hét művésztől. Köztük van a festőművész, grafikus *Árkossy István* és *Ince Mózes*, akik szintén álltak már a marosvásárhelyi közönség előtt. A többiek: *Adorján Attila* festő, *Farkas Ferenc* szobrász, *dr.Máriás* festő, *Szok Iván* festő- és szobrászművész, illetve *Wrobel Péter* festőművész. Feledy Balázs művészeti író méltatja őket.

És ne feledjük a Műcsarnokban látottakat. A nagyváradi *Ujvárossy László Napkezek* című egyéni tárlata a gyermekvilág és a naiv művészetek univerzumából táplálkozva tár elénk egy élénken mozgalmas és vidám látványegyüttest. A fenti

Pokorny Attila, illetve Elekes Károly munkái a MAMÚ – Gyergyószárhegyi Művésztelep Kortárs paleolitikum című kiállításán a budapesti Magyar Természettudományi Múzeum Kupolaterében. Fotó: N.M.K.

nagyteremben pedig a *Lélekformák* című II. Népművészeti Nemzeti Szalon kápráztat el a hivatásos művészeket és népművészeket, kézműves mestereket egyaránt felvonultató gazdag és változatos, esetenként szemkáprázató munkákkal. Az itt kiállítók között is örömmel fedezhetjük fel tájaink közismert alkotóit, például a székelői *Csomortáni Gál Lászlót* és *Elekes Gyulát*, a marosvásárhelyi fotós *Nagy Botondot*, az innen Za-

laegerszegre áttelepült *Nemes László* festőművészt.

Csikszereda is képviselteti magát a budapesti vizuális forgatagban. Az Erdély Művészetéért immár három és fél évtizede kitartóan tevékenykedő alapítvány és annak Kulcsár Edit vezette Vármegye E-Galériája *Szabó János* festőművésznak rendezett kiállítást. A *Szer-tartás* című tárlat régmúlt időköt idéz meg a kiállító sejtelmes festményeivel.

N.M.K.

Diénes Attila szobrai a Pesti Vigadóban a művész *Meditációs hely* című egyéni kiállításán

honi tehetségek elindításához, alkotói kibontakozásához. Számos egyéniség az itt szerzett ismeretekből merítkezve lépett a művészet rögzítő pályájára, és vált valóban elismert alkotóvá. A most látott tárlatok mindenike megérdemelné a külön méltatást, de hogy alátámaszjam a kijelentés igazát, egybefogva és röviden említem meg a legfontosabbakat. Nem rangsor a

gyar Természettudományi Múzeumban látható. A Gyergyószárhegyi Kulturális és Művészeti Központ Bernády Ház-beli kiruccanásaival a marosvásárhelyieknek is rendszeres rálátást nyújt arra, ami a szárhegyi művésztelepen történik. Most Budapesten a MAMÚ Társaság Kulturális Egyesület *Kortárs paleolitikum* című kiállításán 20 művész munkáin keresztül mutatják

Lipkovicz Péter *Szfinx* a Paleolitikumban

Fülöp Kálmán 75 éves

Kendi patak

Viselt dolgát
panaszolja
egyfolytában
a patak,

medrében
nőnek a fűzek,
míg a pala
ott marad.

Ki ügyel majd
a világra,
ha a meder
feltelik,
s ha a felhők
fátyolából
soha zápor
nem esik?

Égő lázát
nem méri már
sem parti fűz,
sem a mély –

önmagával
perlekedik
a beomló
partszegély.

Úgy elvagyok...

Úgy elvagyok
könyveimmel –

nem várok már
sebb időre,
végtelen csodára –

összekuszált napjaimnak
egy élet az ára.

Megbékélek a világgal,
nem fáj már az emlék –
sajgó lelkem
mély harangján
döndülnek az esték...

Öt éve, hetvenedik születésnapján írtuk a költőről:

Fülöp Kálmán a Népújság Múzsza című irodalmi-művészeti mellékletében tűnt fel, és hamarosan verseskötete is megjelent. Bölöni Domokos író, szerkesztő látta meg a verselgető emberben a költőt, egyengette útját. Fülöp Kálmán 1948. május 30-án született Marosvásárhelyen. A Kis-Küküllő menti Nagykinden nevelkedett, elemi iskoláit is ott végezte. Erdőszentgyörgyön járt középiskolába, érettségi után a Kolozsvári Református Teológián folytatta tanulmányait. Egy baleset miatt szépen indult pályája sajnálatosan félbeszakadt. Nagykinden él.

Költészetének alakulásában meghatározó a teológián töltött időszak. Itt ismerkedik meg Karl Barth dogmatikájával, valamint Hegel, Kant és Schleiermacher filozófiájával. Első verse 1997 húsvétján jelent meg, *Elégia a Megváltóhoz* címmel. 2000-ben jelent meg első verseskötete. Emberi-költői hitvallásának példája: „*Hallgasd a bensőd,/ és határozz,/ hogy mit cselekszel,/ mit teszel...// A lélek útja/ oda vezet,/ ahová hittel/ érkezel,/ nincs más vezér,/ csak ami benned/ szorong, és/ apró, néma/ jelre vár –/ ha kéred,/ Tőle megkapod –, szívedben rég/ sarjad az eszme: – kalász kelyhében/ ring a nyár.*”

Hetvenedik születésnapjára látott napvilágot újabb kötete, a *Kéz a kézben*, az öt mindenkor segítő helyi önkormányzat anyagi támogatásával.

Fülöp Kálmán kötetei: *Egyedül a parton*, 2000, *Elégia a Megváltóhoz*, 2010, *Verőfény*. Válogatott versek, 2013, *Harmat a fény porában*, 2015, *Kőbe vésett pillanat*, 2016, *Angyalok keresnek*, 2017, *Kéz a kézben*, 2018.

Könyveit Bölöni Domokos gondozta. Műszaki szerkesztőjük Donáth Nagy György, a kötetborítók Kedei Zoltán marosvásárhelyi festőművész alkotásainak a felhasználásával készültek.

A táj vonzaskörében

Schneller Mária hazatért. Megtévesztő a kijelentés, nyilván jelképesen értendő, hiszen a művész nő közel négy és fél évtizede Marosvásárhelyen él, fest, alkot, festményeivel csoportos kiállításokon találkozhatnak a művészetkedvelők, és ő is magáénak vallja ezt a várost. De a széles nyilvánosságot elkerülve, valahogy mégis háttérben maradt. Viszont akik látják a Bernády Házban nyílt egyéni tárlatát, azok tényleg valami ilyesmit gondolhatnak, úgy érezhetik, a festő nő most végre valóban beilleszkedett Vásárhely művészeti életébe, piktúrája figyelmet érdemlően gazdagítja az itteni vizuális összképet.

Sokat várt az első megméretkezéssel, de kerek évforduló is figyelmeztette, tovább nem odázható, képanyaga közönség elé kívánkozik. Alkotókedvvel megáldott, fiatalos hetvenes, az a sors adatott meg neki is, amivel az alkotó nők többségének meg kellett küzdenie: feleségként, édesanyaként előbbre való az ezekkel járó, teljes energiát és időbefektetést igénylő teendők ellátása, mint saját művészi vágyainak, elképzeléseinek megvalósítása. Ő is átélhette az önként vállalt másodhegedős szerepet, hiszen a család elsősorban az erőteljes egyéniségű családfő, Szabó Zoltán Judóka művészetének, művészetszervező törekvéseinek kiteljesítésére koncentrált, majd arra, hogy a tehetséget gazdagon öröklő gyerekeik elindulhassanak, és valóra válthassák alkotóművészi álmait. Így meg kellett elégednie azzal, hogy 1979-től rendszeresen részt vett egy-két, olykor több munkával a Marosvásárhelyen vagy másutt rendezett közös kiállításokon. Pályája elején raj-

Vízükör

zot is tanított a Marosvásárhelyi Művészeti Liceumban. Időnként pedig eleget tesz egyhetes, tíznapos alkotótábori részvételre szóló meghívásoknak.

Különösen azoknak, amelyek a táj, a természet vonzaskörében ösztönzik alkotásra a meghívottakat. Hogy is lehetne másképpen, hiszen Schneller Mária Nagybánya szülőtte, Máramaros romantikusán szép vidéke pedig aligha hagy bárkit is közömbösen, ha pedig a talentum ott szökik szárba, bizonyára erőteljesen hat rá a Nagybányai Művésztelep szellemisége is. Gyermek- és ifjúkorában a szülői ráhatás is meghatározó volt, természetjáró édesapjával sokat túráztak, kirándultak a környéken, kóboroltak az ottani havasokban, erdőkön, mezőkön, vízpartokon. Azok az élmények örökre belevésődtek. Természetelvűsége innen is származhat. De persze a következő évtizedek ráhatása is benne van mindebben. A tájélmények, az élménymélyítő emberi kapcsolatok Marosvásárhelyen és körzetében, a Maros, a Nyáradmentén, a Székelyföld ihletadó régióiban is kifogyhatatlanul halmozódtak emléktárában. A kiállítás ezt is tetszetősen tükrözi. Primér szinten is, meg úgy is, hogy érzékelni véljük a képeken a későbbi érzelmi, gondolati rezdüléseket, a hangulati feltöltődést, a fikciós elemeket. Egyfajta sejtelmességet, titokzatosságot, amit az erdő, a fák sugallhatnak. Ezt a művésznőt méltató Vécsei Nagy Zoltán művészettörténész „bizarr romantikus légkörként” azonosítja egy tömör pálya-összefoglalóban. Volt kitől tanulnia Schneller Mária, a kolozsvári képzőművészeti főiskolán még a híres mestert, Miklóssy Gábort is tanárának tudhatta. Majd Abodi Nagy Béla és Radu Fulger is tanította. De ha a szellemi, ars poetica holdudvarát próbáljuk körbejárni, mindekelőtt korán elhunyt férjét, Judókát kell említenünk, akinek kísérletező következetessége, kitartása, a művészetelméleti kérdésekben is folyton elmélyülni kész hajlandósága minden bizonnyal befolyásolta a művésznőt. Nem abban, amit most felmutat, hiszen ez az anyag nem tér ki művészi performer-ségére, amibe közös performance-aik során olykor Mária is belelendülhetett, de abban az alkotói hozzáállásban megnyilvánul, ami a MAMŰ-sök konceptualitásából, igényességéből a férje révén rá is testálódott. Ez a kiállításon látható szuggesztív portrékról is szétsugárzik. Elsősorban a Szabó Zoltán Judóka különleges egyéniségét felidéző kitűnő portrékról, amelyek az ő festői univerzumát is behozzák a galériába, és meggyőzően tanúsítják, Schneller Mária nem csak fotografikus értelemben, de az egyéniség lényegének megragadásában, szuggesztivitásának felmutatásában is kitűnő művelője a műfajnak.

Egyéni jellegén túl tehát a tárlat családi jegyekkel is dúsitja üzenetét. Ezzel eszünkbe juttathatja a hét évvel ezelőtti rendhagyó családi kiállítást, amelyen az elhunyt férj és édesapa emlékét és életművét idézték meg élő szerettei. A fiatalok most sem maradtak ki a rendezvényből, Szabó Anna-Mária

Csend

Szabó Zoltán Judóka portréja

és testvére, Csongor most ugyan nem állítottak ki, a teret teljes egészében az édesanyjuk munkáinak szentelték, a rendezésbe azonban mindannyian besegítettek, ekképpen nekik is részük van a sikerben. A számos elismerést és gratulációt viszont Schneller Mária könyvelhette el a megnyitón, és joggal. A vendégkönyvbe bekerült elismerő bejegyzések szintén erre vallanak.

N.M.K.

Tizenöt tizenegyedikes

A mostaniakra gondolok, de általuk természetesen a mindenkoriakra, a Marosvásárhelyi Művészeti Szaklíceum XI.-es diákjaira, akiknek 2018-tól – remélhetőleg még nagyon sokáig – a Dr. Bernády György Közművelődési Alapítvány megadja a lehetőséget, hogy minden tanév vége felé a Bernády Ház közönsége előtt megméretkezzenek munkáikkal, és ekképpen azok fogadtatását, visszhangját is érzékeljék. Az alapítvány kuratóriuma ösztönözni szeretné az ifjú tehetségeket, a bemutatkozás lehetősége mellett értékes díjakkal jutalmazza a legjobbakat az ünnepélyes tárlatnyitón. Az iskola tanárai – mindenekelőtt Kolombán-Kántor Zita művész, a kiállítás kurátora, mindenese – örömmel karolták föl a kezdeményezést, és azért döntöttek a tizenegyedikesek mellett, mert ez az az osztály, amelyben már beérnek az alapismeretek, amelyek érvényesíteni, mozgósítani tudják a talentumot, és még nem lévén végzősök, akikre a diplomamunka terhe is rátelepül, könnyebben felvállalhatják a Bernády-tárlattal járó többletmunkát. A művészpédagógusok számára is tanulságos, miképpen sikerül tanítványaiknak beépíteni a tanultakat s az ajánlott kötött témákat ebbe az iskolán kívüli feladatba. Talán még ösztönzőbb lehetne, ha a továbbiakban az eddigiek-

nél nagyobb teret biztosítanának a tanulók szárnyaló fantáziájának, a kötelező tematika korlátait szétfeszítő kreativitásnak, de a kiállítás így is méltán tarthat számot a nagyközönség figyelmére, elismerésére, és egyben azt is kiválóan tükrözi, milyen hatékony az oktatás ebben a tekintélyes középiskolában, mennyire eredményesen folytatják a tehetségek felfedezésének, kibontakoztatásának több mint hét évtizedes hagyományát.

Idén 15 diák nevezett be a tárlatra több-kevesebb képpel, van köztük portré, csendélet, klasszikus művek ihletésére készített kompozíció, szín- és formai fantáziavariáns és így tovább, mindenki tudása legjavát igyekezett nyújtani, egyéniségét is beleszöve valamiképpen a látványba. Szintbeli különbségek nyilván észlelhetők, ezeket a rangsorolás is rögzíti. A résztvevők nevét a tárlat előzetes ismertetések már közöltük, a győztesek listájával még adósak vagyunk. A június 7-i ünnepélyes megnyitón oklevelet és könyvjuttalmat minden kiállító kapott, a festői teendőket elősegítő nagyobb jutalomcsomagot a díjazottak vihetek haza. A nyertesek: I. díj – Szentes Barbara, II. díj – Végh Adrienne, III. díj – Miklós Izabella, Bernády-díj – Hegedűs Borbála. Az esemény közönségének tapsa mindannyiuknak egyaránt kijárt. (nk)

I. díj: Szentes Barbara: Gyökerek

Az ágasbúza diadala

Bölöni Domokos

Mindenféléről álmodoztam kisiskolás koromban, szerettem volna mozdonyvezető lenni, mert tőlünk kissé távol esett a vasút, de a bivalybikaként prűszkölő s fűjtató komor mozdony a kocsisor (fegyelmezett marhacsorda) élén rendkívüli hatást tett rám. Szerettem volna pap (is) lenni, ez sem sikerült, pedig irigyeltem a lelkes urat, mert nagy könyvtárából azt olvashattam, amihez éppen kedve kekedett. Gépkocsit is terveztem titokban, önjáró kerekés bölcsőt, aminőben engem is ringattak –; szóval mindenféle szerettem volna lenni, csak adószedő nem, mert ez és a tanácsi jegyző voltak a falu rettegett ellenségei.

Némely porta felső végén az erdőbe iramló ösvény arra szolgált, hogy vészhelyzetben menekülni tudjon a család... Cséplőgép és traktor nem szerettem volna lenni, mert a szőrű járatos voltam, nyaranta valóságos üreszszekér-karavánt vezényeltünk társaimmal a rétszéki cséplőhelyre, két lomha tehén húzta le azon, mi persze a csatláson ülve kormányoztuk a „szekérvonatot”, a kalauz fűtyét is utánozva, amint egy-egy kisleány kapuja előtt haladtunk el...

De arról nem fantáziáltam, hogy egyszer majd tanító leszek az egykori iskolámban. Katonai szolgálatomból szabadulva majdnem egy tanévet tölthettem a lepusztult, megkopott épületben –, ketten az igazgatóval hat okos ötödikes gyermeket oktattunk, különleges engedéllyel, minden tárgyából...

A szertárban cigizve bukkantam kisiskoláskorom elfeledett relikviájára. Közben csaknem minden egyébként lába kelt, ezt valamiért nem lopták el... Porosan, szürkén, de érintetlenül árválkodott a tenyérnyi deszkalapon, az elfakult piros szalagok is megvoltak még rajta.

Micsurin a természet nagy átalakítója. Neki sok tanítványa van. Köztük legkiválóbb Liszenko szovjet akadémikus. Az ágasbúzákat a kapitalisták tudósai értéktelen rendellenességnek tekintették. Liszenko szovjet akadémikus felismerte óriási gazdasági

jelentőségét, és nemesítéssel létrehozott belőle egy új, bő termő fajtát. A mi búzáink terméshozama kedvező körülmények között holdanként nyolc mázsa, viszont az ágaskalású búza holdanként harminc-harmincöt mázsa termést hoz!

(Micsurin, a természet nagy átalakítója. Budapest, 1950)

Látogatás az ágasbúza szülőotthonában. A küldöttség autóbuzsokon utazott a Lenini-Gorkiban levő kísérleti telepre. Az 1917-es forradalom előtt a Moszkva alatti kis Gorki községet jóformán senki sem ismerte, később azután világhírre tett szert, mert ez a kis község volt a legkedvesebb tartózkodási helye Leninnek, a világ dolgozói nagy vezérének.

A kísérleti telep a legnagyobb mértékben összedolgozik a szomszédos kolhozokkal és állami gazdaságokkal. A kinevelt újabb és újabb fajta ágasbúzákat a kolhozok különféle minőségű földjein próbálják ki. A Liszenko-féle ágasbúzákat még nem bocsátották a tömegtermelésbe, de erre hamarosan sor kerül. Két évvel ezelőtt még csak negyven hektáron folyt a kísérleti munka. Az idén viszont már négyszáz hektáron aratnak ágasbúzákat.

(Szabad Szó, 1949. július 10.)

Torja községben Szabó János tanító a múlt év decemberében kapott harminc szem ágasbúzamatot. Mivel az idő még megfelelő volt, Szabó tanító elhatározta, hogy el is veti a magvakat.

Másnap természetrajzóra volt. A tanító elmagyarázta a gyermekeknek az ágasbúza termesztését. Felhívta a gyermekek figyelmét arra, hogy ennek a búzamagnak birtokába jutott az iskola, és akár rögtön is megkezdhetik a „vetési munkálatokat”.

Örömrivalgás kísérte a tanító magyarázatát, és szerszámokkal felszerelve ki is vonultak a határba az arra a célra kijelölt területre. Szabó elvtárs a szovjet ágasbúza-termesztők tanítása nyomán vezette a munkát. Így készítették elő a talajt, és harminc centiméteres sortávolságra vetették el a magvakat.

Tavasza kikelt minden szem. A gyer-

mekek öröme leírhatatlan volt, amikor meglátták a smaragd zöld szálcakákat. Tanítójukkal együtt saját kezűleg végezték a gyomlálást és a talajporhanyítást.

A határba kivonuló iskolások minden alkalommal felkeltették a falusiak figyelmét. Azok meg-megálltak földtáblájuknál, és megkérdezték: milyen búza az, amelyiket kapálni kell?

Bizony akadtak olyanok is, akik kételkedtek az ilyen búza erejében. De a gyerekek olyan világos magyarázatokat nyújtottak, hogy a kételkedők elámultak. Mégis: majd ha beérik ez a búza, akkor elhisszük – mondták fejszójával.

Második kapálásra szép haragszöld bokra lett a fészkeknek. Minden egyes szem tizen-nyolc erőteljes szárat hozott.

A gyermekek boldogan kapáltak, irtották a gyomnak még a csiráját is.

Harmadik kapálásra a szárok szépen kalászba bomlottak. Minden kalász öt-hét oldalagat hozott.

A tanító odahívta a kételkedőket: – Nézzék meg most, hogy milyen búza is az az ágasbúza!

Az emberek meggyőződtek, és mindjárt a magvak után érdeklődtek, hogy honnan is lehetne beszerezni, és meghallgatták az iskolások különleges elméleti tanóráját, ott az ágasbúzavetés mellett. A tanító egy kérdést tett föl.

– Hány szem magot hoz egyetlen szem ágasbúza?

És az egyik tanuló így kezdte meg a feleletét: – Az ágasbúza minden szemre tizen-nyolc szárat hoz, minden száron egy törzskalászt, és minden törzskalász öt-hét mellékkalászt. A törzskalász átlagban hoz huszonnyolc szemet, a mellékkalászként összesen huszonkét szemet. Huszonnyolc meg huszonkettő, az ötven.

Most egy másik tanuló folytatta a feleletét. – Mivel minden ágasbúzaszem tizen-nyolc szárt hajt, tizen-nyolcszor ötven szem, vagyis kilencszáz szem búza terem egy ágasbúza szemből.

Aki még a falusiak közül kételkedett, az most meggyőződhetett. Láthatta, hogy amit a könyvből olvas, azt meg is lehet valósítani. Nemcsak a szemével látta, de a kezével is megsimogathatta a selymes kalászokat. Be-

bizonyosodott előtte a szovjet tudomány tanításainak igazsága.

Ott ringtak előttük ennek a tanításnak hirdetői: az ágasbúzaskalászok. (Romániai Magyar Szó, 1954. július 7.)

Ej-haj likas a bunda, fokhagymával bé van dugva. Erre a dalra emlékeztem, s persze a kozáktáncra, amelyet roponkunk kellett volna, hol az egyik, hol a másik lábunkat rúgva ki magunk alól – csak hogy a tanító bácsinak sem sikerült, amikor demonstrációra adta azt a szilvapalinkás fejét –, ugyanis rögvést úgy ült seggre, mint a szekrényt Domnu Burtosz a jégen.

Valamelyik évzárón a kozáktánc mellett eljártuk az ágasbúzázatot is. Koreográfiájába besegített az öreg tanító néni. A búza törzsét konkoly helyettesítette. Ágai hegyét oltóbicskijével lecsipte a tanító bácsi. Azokra egy-egy érett kalászt biggyesztett a tanító néni, némelyiket csirizes ragasztóval téve hitelessé.

A szülők lelkesen tapsoltak, kaptunk jutalomkönyvet, az enyémmek az volt a címe, hogy Szvetlána nagylány lesz, egy darabig megvolt, de megtetszett a pócegermek, és elvette.

Arra nem emlékszem, hogy valaki bedőlt volna a piros szalagos propagandának, és konkollyal vetette volna be (akkor még nem kollektivizált) földjét. Itt az ágasbúza hírhedt diadalának egyetlen bizonyítéka ez a nyomorúságos hamisítvány. Kínos nosztalgia-ával fűjtam még egyszer le a port a valamiért mégis kedves bűnjelről... Szerettem volna talán arra gondolni, hogy lám, minden elmúlik a világon, hol van már Liszenko, hol a sok blódség, nem is lehet észben tartani, hiszen minden új rezsim újabb és újabb falrengető, észvesztő marhasággal rukkolt elő, és a mindenkori alattvalók minden friss agyalágyultságot üdvrivalgással tapsolnak meg...

De nem jutottak effélék az elmémbe. Micsurinról is csak a gúnyos mondás ötlött elé, hogy ha Micsurin tovább élt volna, mi csurin maradtunk volna.

Ama tanévben új káder érkezett az iskolához, egy frissen végzett tanítóképző. Gyakorlott mozdulattal varázsoltam elő a szertárban őrzött dugi likórt – jött a nagyszünet –, szerváltam a dirinek, töltöttem a széplányt, buzgón s hősiesen udvarolgattam – és fűtyültem az ágasbúzára.

„kossuthdíjasok”

Tizennégy felvidéki, kárpátaljai, erdélyi, valamint vajdasági magyar Kossuth-díjas íróról, költőről, zeneszéről és színészeiről készült nagy méretű portréfotókiállítás nyílt meg a Magyarország Háza Galéria Budapestben.

A kiállítóterem első, „kossuthdíjasok” című ingyenes tárlatának keddi megnyitóján Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár kiemelte: a Magyarország Házának egy olyan új, állandó kiállítótere jött létre a pesti belvárosban, ahol a nemzetpolitika meg tud jelenni.

A külhoni Kossuth-díjas művészeket bemutató tárlat a budapestiek és a távolabbról érkező látogatók számára is bemutatja azt, hogy hogy mit jelent határon túli magyarként megtalálni az élethivatást – mondta Potápi Árpád János.

Csibi Krisztina, a Magyarország Háza igazgatója elmondta, hogy a különleges látványvilágú kiállításon tizennégy külhoni Kossuth-díjas művész, többek között a felvidéki Tózsér Árpád író, költő, műfordító; a kárpátaljai Vári Fábrián László kárpátaljai író, költő, műfordító, néprajzkutató; az erdélyi Szilágyi István író, szerkesztő; valamint a vajdasági Tolnai Ottó író, költő, szerkesztő és a szintén vajdasági Végel László regény- és drámaíró, esszéista nagyméretű portréfotói láthatók.

A Magyarország Háza Galériában a „kossuthdíjasok” című kiállításához kapcsolódva további kísérőrendezvények és kamara jellegű előadások várják az érdeklődőket – közölte Csibi Krisztina, hozzátéve, hogy a tárlat nyár végi bezárását követően negyedévente lesznek a különböző korosztályokat megszólító, új kiállítások a helyszínen.

Helyszíni felvétel a kiállítás megnyitójáról

Forrás: MTI

31. UNITER-gála

Életműdíjjal tüntették ki Bocsárdi Lászlót

A Román Színházi Szövetség (UNITER) június 12-i temesvári díjátadó gáláján rendezői életműdíjat vehetett át Bocsárdi László, a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház művészeti igazgatója. A kintün-

tetés átadása előtt Alice Georgescu bukaresti színházkritikus, fordító

Bocsárdi László átveszi az UNITER-díjat

Forrás: a Háromszék honlapja

méltatta Bocsárdi rendezői munkásságát. Kiemelte, hogy Bocsárdi László eredetileg vegyészmérnöknek készült, de aztán elvégezte Marosvásárhelyen a rendezői szakot is, és rengeteg nagyszerű előadást rendezett nemcsak a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színházban, hanem mindenfelé az országban, román, magyar és német színházakban is.

Az egyik legnagyobb érdeme azonban – mondta a szakember –, hogy Bocsárdi László nemcsak jó előadásokat hoz létre, hanem erős csapatokat is. Valamennyi színházban, ahol dolgozott, társulatépítő munkát is folytatott, és minden biznnyal ezt teszi a színművészeti egyetemen is, ahol rendezőtanárnaként dolgozik. Erdemei sorában a sepsiszentgyörgyi Reflex Nemzetközi Színházi Fesztivált is megemléltette, majd hangsúlyozta, hogy a csapatformálás karakterformálást jelent, a karakterformálás pedig em-

berformálást, amiért Bocsárdi László méltán juthat az UNITER-életműdíj birtokába.

Köszönőbeszédében Bocsárdi László kifejtette: hálás a sorsnak, hogy vegyészmérnökből színházi emberré válhatott. Felidézte, hogy harmadéves mérnökhallgatóként az egyik kurzusán rácsodálkozott arra, mit is keres ő a mérnöki pályán, de befejezte az egyetemet, és kihelyezték Gyergyószentmiklóstra, ahol a munkája mellett tanárokból, mérnökökből, informatikusokból hozta létre a Figura társulatot, és azóta csak színházzal foglalkozik. Végezetül megköszönte azok munkáját, akik bármilyen formában segítettek előadásai elkészítésében, őket is illeti ez a díj – mondta Bocsárdi László.

Ida Jarcsek-Gaza színésznő, Carmencita Brojboiu látványtervező és Doru Mareş színházkritikus, színháztörténész kapott még UNITER-

életműdíjat, a Kolozsvári Állami Magyar Színház által szervezett Interferenciák Nemzetközi Színházi Fesztivált pedig az UNITER néhai elnöke Ion Caramitru Kiválósági Díjnak nevezett elismeréssel jutalmazták. Oveza Micu a legjobb díszletért járó UNITER-díjat nyerte el a sepsiszentgyörgyi Andrei Mureşanu Társulat által színpadra állított Blasted című előadással.

Marosvásárhely sem maradt elismerés nélkül. Az ősbemutatóként színpadra vitt legjobb román drámai szövegnek járó díjat a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Liviu Rebreanu Társulata előadásának ítélték a Simona Popescu szövegei alapján, Radu Afrim forgatókönyvével és rendezésében készült Ierbar című produkcióért.

Jövőre a zabolai kastélyban szervezik a hazai színházi világ legrangosabb díjátadóját, az UNITER-gálát.

Székelyföld legnagyobb összművészeti fesztiválján ünnepli 10. születésnapját a Bagossy

Jön a 3. gyergyói Egyfeszt

Olyan BBC-koncert lesz Gyergyószentmiklóson, amilyent Erdély még nem látott. Az együttes hazai pályán ünnepli meg megalakulásának 10. évfordulóját. És ez az esemény csak egy a gyergyói összművészeti fesztivál gazdag kínálatából. Augusztus 3. és 6. között harmadszor is megtöltjük a Gyergyói-medencét kultúrával, zenével, gyermekprogramokkal, mosollyal. Az Egyfeszt összművészeti fesztivál idén olyan programot kínál, amelyben egyszerre mutatja meg a régió értékeit az idelátogatóknak és ad különleges kikapcsolódási, feltöltődési lehetőséget minden résztvevőnek.

A Bagossy Brothers Company hazalátogat: szülővárosát örvendezteti meg a nyár egyetlen erdélyi koncertjével, amelyhez a szervezők olyan egyedülálló látványvilágot és hangzást biztosítanak, amit nemrégiben Budapesten az MVM Dome-ot megtöltő 20 ezer Bagossy-rajongó átélhetett. A BBC azonban nemcsak egy minden bizonnyal felejthetetlen szombat estére lesz a fesztivál vendége, hanem a fesztivál mind a négy napján adnak magukból valamit a városnak és a fesztiválózóknak. Ők lesznek ugyanis a Hegyilevegő udvar házigazdái, ők töltik meg számukra kedves programokkal, szó lesz itt gasztronómiáról, jégkorongról, csillagászatról és persze zenéről.

Az Egyfeszt résztvevőit a BBC mellett Charlie, Kowalsky meg a Vega, Szalonna és bandája, Mano & Gregor, a Zdob și Zdub, a Salamon's Jam Orchestra és még sokan mások is megörvendeztetik.

Reneteg programmal készülünk a családok számára is, ezekből minden helyszínre jut, azaz a szülők a gyerekekkel együtt tudnak majd kikapcsolódni a fesztiválon. Több korosztály kedvencével, a Kaláka együttesel pedig négy napon át számos helyszínen lehet találkozni, rendre különféle műsorokkal várják a közönséget.

Nem egy megszokott fesztiváltér várja majd a látogatókat, hiszen a szervezők több helyszínen kínálnak látni-, hallanivalót, hogy a résztvevőknek a Gyergyói-medence minél nagyobb részét bemutathassuk a nagyérdeműnek. Célunk népszerűsíteni és elmélyíteni azokat a helyi kulturális értékeket, amelyet a települések és az itt élők képviselnek.

A legfontosabb helyszínek közt a szervezők a Nagyszínpad és a Hegyilevegő udvar mellett a Folkudvart, az Alter udvart, a Jazz udvart, a Színház- és könyvudvart, a Képzőművészeti udvart, a Retró udvart, az Örmény udvart és Gasztró utcát is érdemes kiemelni.

Az idei Egyfeszt arra törekszik, hogy az eseménysor „felhasználóbarát” legyen, a programokat tematizálva állítjuk össze, hogy mindenki eljuthasson oda, ahol számára érdekes esemény következik.

Jegyek online, az egyfeszt.ro oldalon, Gyergyószentmiklóson a K&K Bistróban, a YourLivingroom-ban, illetve a Fenyő áruház melletti butikban, valamint a Gyergyói-medence falvaiban kaphatók.

Várjuk Önt is az Egyfesztre!

A szervezőcsapat

Roncsautóprogram 2023

Eladná régi autóját? Most lehetősége van LEADNI akkor is, ha NEM kíván új autót vásárolni. Szállítást, forgalomból kiíratást és helyben fizetést vállalunk!

Információkért hívjon a
0741-022-199-es számon. (197229)

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

VÁLLALUNK: tetőjavítást, meszelést, festést, szigetelést, laminált padló lerakását, bármilyen kisebb javítást. Tel. 0756-596-889, Orbán László. (19950-I)

MINDENFÉLE

TETŐKÉSZÍTÉS, ácsmunka, festés, vízszigetelés, sürgős javítás. Tel. 0748-460-305. (19872-I)

TETŐKÉSZÍTÉS, terasz készítés, tetőjavítás, cserépjavítás, külső-belső szigetelés, csatornajavítás, vízszigetelés, belső meszelés. Nyugdíjasoknak 15% kedvezmény. Tel. 0753-386-872, Loránd. (19840)

TETŐFEDŐ BÁDOGOS vállal tetőkészítést, tetőjavítást, vízszigetelést, belső-külső meszelést, készíti teraszt, csatornát, lefolyót, kerítést. Tel. 0756-825-935. (19852-I)

MEGEMLÉKEZÉS

Jó lenne újra beszélgetni veled, melléd ülni, s kezemben tartani a kezed.

Elmesélni neked, ha boldog vagyok,

vagy ha bánat cseppje

szememben ragyog.

Hiányzol, és néha nem igazán értem,

miért mennek el azok,

akik fontosak nekem.

Fájó szívvel emlékezünk

LŐRINCZI BEÁTÁRA

halálának 12. évfordulóján. Szívünkben örökké élni fogsz. Nyugodj békében!

Bánatos édesanyja, testvére és Anyuci. (sz.)

ELHALÁLOZÁS

Mély fájdalommal, de a Jóisten akaratába belenyugodva tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy a szeretett édesanya, nagymama, anyós, rokon és jó ismerős,

özv. GÁL ERZSÉBET

életének 87. évében örökre megpihent.

Temetése 2023. június 20-án, kedden 14 órakor lesz a marosvásárhelyi református temetőben, református szertartás szerint.

Búcsúznak tőle fiai: Zoltán és Botond, menyei: Marika és Éva, valamint unokái: Botond, Péter, Tamás és Dani. (19963-I)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

BUZÁSI ERNŐ

73 éves korában hosszú szenvedés után elhunyt.

Hamvait 2023. június 20-án, kedden 13 órakor helyezzük örök nyugalomra a marosvásárhelyi református temetőben.

A virrasztásra június 19-én, hétfőn 19 órakor kerül sor a backamadarasi ravatalozóban. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

A gyászoló család. (19961)

Zilele
TÂRGUMUREȘENE
MAROSVÁSÁRHELYI
napok

ediția
26.

Horia Brenciu & HB orchestra
Zorán ♦ Margaret Island
Irina Rimes ♦ Bosquito
Nicu Alifantis & ZAN ♦ ♦ ♦ ♦
Vizi & Alexandra Ungureanu
Budapest Bár ♦ Mobilmánia
Carmina Burana
Filharmonica de Stat Târgu Mureș

22-25 iunie
június 22-25.

Primăria Municipiului
Târgu Mureș
Marosvásárhely
Polgármesteri Hivatala

Mereu împreună!
Együtt a város!

JÖVŐBE
ÉPÍTETT
MÚLT

MINDEN SZERDÁN ÉS PÉNTEKEN
A MOZAIKBAN

ETV

Marosvásárhelyi
Rádió
Románia

96 FM
106,8 FM
1323 AM

www.marosvasarhelyiradio.ro

Hirdetmény

Pályázati felhívás

Marosvásárhely Megyei Jogú Város Helyi Önkormányzata pályázatot hirdet a Romániában elismert egyházakhoz tartozó egyházi (és vallási) szervezeteknek, illetve intézményeknek – a 2001. évi 82. sz. kormányrendelet és a 2002. évi 1470. sz. kormányhatározat értelmében – Marosvásárhely Megyei Jogú Város helyi költségvetéséből kiutalt pénzeszközök formájában történő támogatására, a 2023. évre.

A támogatási kérelmek leadásának a határideje 2023. július 14., 15 óra. A kérelmeket **Marosvásárhely Megyei Jogú Város Helyi Önkormányzatának** az iktatójába kell benyújtani.

A támogatási szabályzat, a típuskérvény, valamint a nyilatkozat formanyomtatványa a www.tirgumures.ro honlapról tölthető le – pontosabban a *Közérdekű információk (Informații publice) – Egyházi és vallási szervezetek, illetve intézmények támogatása (Támogatás a kultikus intézmények számára / Sprijin unității de cult)* menüpont alatt keresendő. (További tájékoztatásért forduljanak a 0265 – 268330-as telefonszám 162-es vagy 163-as mellékén a kapcsolattartó Adela Fabianhoz.)

SOÓS Zoltán
polgármester

CityTV
MAROSVÁSÁRHELY

MAGYAR NYELVŰ ADÁS
KEDD, PÉNTEK 19:00 ÓRA

228-as
a DIGI hálózatban

FONTOS TELEFONSZÁMOK

• Romtelecom-tudakozó		• Emma vendéglő,	- 0740-083-077
- információ	- 118-932	hidegtalak készítése	- 0365/404-664
- általános	- 118-800	• Prefektúra	- 0265/266-801
• Központosított ügyelet		• RDS-RCS	- 0365/400-401
(Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD,			- 0365/400-404
Csendőrség, Mentőállomás):	112	• Áramszolgáltató vállalat	- 0800-500-929
• Rendőrség	- 0265/202-305	- vidék	- 0265/929
• SMURD (betegekkel		• Delgaz Grid	- 0265/200-928
kapcsolatos információk)	- 0265/210-110		- 0800/800 928
• Sürgősségi szolgálat:		• Aquaserv:	
- gyermekeknek	- 0265/210-177	- hideg víz-csatorna	- 0265/215-702
Marosvásárhelyi		- közönségszolgálat	- 0265/208-888
Polgármesteri Hivatal	- 0265/268-330	- központ	- 0265/208-800
GYULAFEHÉRVÁRI CARITAS,			- 08008 208-888
otthongondozó szolgálat,		• Fogyasztóvédelmi hivatal	- 0265/254-625
8–16 óra között:	0736-883-110	• Vasútállomás	- 0265/236-284
		• Vili Kft.: temetkezés, segélyintézés	
• Fogorvosi rendelő	- 0265-230-575	(0-24 óra), professzionális balzsamozás	
• Optika-Optofarm	- 0265/212-304	Nemzetközi halottszállítás	- 0265/215-119
	- 0265/312 436		- 0744-282-710
	- 0265/250-120	• Alkony Kft. temetkezés (24 ó.)	- 0265/263-865
	- 0265/263 351	koporsók, kellékek,	- 0745-606-215
• Marmed	- 0265/250-344	koszorúk	- 0745-606-269
járobeteg-rendelő:	- 0756-468-658	és halottszállítás	- 0758-047-604
	- 0729-024-380	• Maros megyei RMDSZ	- 0265/264-442
Labor	- 0751-114-307		- 0265/262-907
	e-mail: marmed@armed.ro ,		
	www.marmed.ro		
• Dora Optics	- 0733-553-976		
• Dora Medicals	- 0265/212-971		
• Radiológia, echográfia			
Dr. Jeremiás István	- 0265/222- 446		

Méltányos reklámdíj fejében
állandó szereplője lehet
a FONTOS TELEFONSZÁMOK
rovatnak.

Várjuk jelentkezését
a 0265/268 854-es telefonon.